

ABANDONADO

Kasaysayan
ni
JOSE DE CORDOVA
Sinulat
ni
RINO BERMUDEZ

(Ika-18 Na Labas)

HABANG nalalapit si Virgilio sa kanila, ay parang tuapupugto cng kanyang labin-nga, samantalong patuloy ang walang tigil na pagdaloy ng luha sa kanyang mga mata. Malayo pa'y natatanaw na niya ang kanilang bahay na mistulang libingan sa kanyang paningin; ang mga durungawang dati'y palaging bukas, ngayen ay pawang nakapinid na.

Nasa hagdan pa lamang ay pasigaw nang tumawag si Virgilio, na agad namang dinungaw ni Puring. Nabigla pa si Puring nang makita ang kanyang kuya.

—Kuya! —pasigaw na nabigkas ni Puring. —Ate... ate... eto na ang kuya! —pagkatapos ay dalidali nitong binuksan ang plato. Buhat sa kusina ay patakbo na-

mang sumalubong si Flora sa kapatid, na nuon ay pumapanhik na sa hagdan. Kasunod niya ang dala wa pang kapatid na maliliit.

—Virgilio! —ang salubong ni Flora, na hindi na naipagpatuloy pa ang ibang sasabihin, pagka't napahagulgol na ng panangia.

Si Virgilio man ay hindi rin nakapangusap. Niyakap na lamang ng buong higpit ang kanyang mga kapatid, na pawang nagsisatangis. Mahabang saglit ang namagitan sa kanilang lahat na sinuman ay walang umiimik. Mga impit na hikbi at malalalim na buntong-hininga ang tanging marinig sa loob ng tahanan.

—Ate, patawarin mo ako, —gumagaralgal ang tinig na simula ni Virgilio. —Hindi ko akalain ang nanay ay hindi ko na aabutin.

Tulongan mo ako, ate, na humingi ng tawad sa kanyang kaluluwa.

Ang dating sugat ng damdamin at pagdadalamhati ni Flora na unti-unti na sanang naghihilot ay nanariwang muli. Pinipilit sana niyang pi-

gilin ang kanyang pagluha, subalit lalo lamang siyang naiiyak habang naririnig ang pagtangis at paghihimutok ng kanyang mga kapatid.

—Tulongan mo ako, ate, sa paghingi ng tawad, —lumuluha pa ring wika ni Virgilio. —Malaking pagkukulang ang nagawa ko sa nanay!

—Pinatawad ka na ng nanay, bago siya namatay... —tugon ni Flora, habang hinahagod ang ulo ng kapatid, —alam niyang kaya ka lumayo ay dahil din sa kabutihan nating lahat.

Hindi umimik si Virgilio, ngunit isaisa niyang tinanaw ang maliliit na kapatid na nakayapos sa kanya. Pahimutok siyang naiiling na parang sinisisi ang kanyang sarili, sa nagawa niyang paglayo sa kanyang mga minamahal.

—Sige na, —ang baling na wika ni Virgilio sa maliliit na kapatid, —maglaro na kayo sa lupa.

—Ipaghahain kita, kuya, kumain ka, ha? —alok ni Puring kay Virgilio, habang papanag sa hagdan sina Berting at Cyntia.

—Oo, Puring; hindi nga ako nakakain sa biyuhe e, —sagot na-

—Ate, —ang baling ni Virgilio kay Flora, saka dinukot ang kuwintang ibinigay sa kanya ni Ben, —eto ang kaunting naipon ko... bahala ka na diyen.

—Mabuti naman at may mahuhulog tayo sa Banko. —nasisiyahang wika ni Flora, matapos bilangin ang kuwintang inilagay ng kapatid sa kanyang mga palad.

—Sa Banko? Bakit? —patakan tanong ni Virgilio.

—Isinamla pala ng tatay itong ating lupa't bahay. Sang-ayon sa dalawang tauhan ng Banko na nagsiyasat dito sa atin, e heka malit ito pagka't hindi nakababayad ang tatay ng kaukulang hulong, —paliwanag ni Flora.

Hindi nakakibo si Virgilio, ngunit sa pagtitim ng kanyang mga bagang ay maliwanag na nasaisag ang panibagong poot niya sa kanilang ama.

—Halika na, kuya, —biglang tawag ni Puring, nang nakahanda na ang pagkain.

—Sige, kumain ka na na muna. (Sundan sa pahina 95)

SUBALIT HINDI NAPANSIN NI FLORA ANG LITIM NA GULYAPAN NINA BEN AT VIRGILIO.

wigan — ipakikilala kita sa aking ina — at pakakasal tayo sa lalong madaling panahon!
(ITUTULOY)

CRISTINA...

(Buhat sa pahina 68)
ay nag-aaral siya sa Centro Escolar University. Noong una ay ayaw ni Cristina mag-artista, subalit dahil sa himok ni Gerry de Leon ay napahinhod na rin siya. Sadyang mapalad si Cristina, sapagka't sa kanyang kaunahang paglabas sa pelikula ay hindi na siya naging ekstra o bit player, kaya, kundi isang ganap na bituin na katambal si Leopoldo Salcedo, sa pelikulang "Saigon". Ang pelikulang ito ay kuha ng lahat sa Vietnam.

Kung sa sukatan sa pagtanggap ay isang bituin ay ang kanyang anyo, tindig, kilos at pagbigkas ng salita, walang atinlangang si Cristina Pacheco ang makatutugon sa sukatan iyan.

RUDY...

(Buhat sa pahina 50)
ikapat, sa mga hukuman, sapagka't sa mga sandaling iyon, kung siya'y wala sa tatlong unang aming binanggit, siya'y maaaring nakikipagbaliktakan sa ibang manananggol.

Nguni't huwag naman ninong hinalaing si Rudy ay wala nang ibang pook na nararating kundi ang aming mga tinuran. Madalas siyang sumama kina Dr. at Gng. Jose Perez, kasama ng ibang mga bituin, sa paglililiwali sa iba't ibang magaganda at makusaysayang pook dito sa Pilipinae.

BIBIGYAN namin ng isang magandang tip ang kadalagahan. Kapag tinanong ang isang lalaking bituin, laluna kung ang nagtatanong ay isang babae, kung ang bituin ay binata pa o may pananagutan na sa buhay, ang tiyak na isasagot ay wala pa! Mayroon din namang mga nagtatapat ng katotohanang hinggil sa kanilang katayuan sa buhay. Nguni't yaon ang mga bituin hindi na maikaila ang tungkol sa kanilang katayuan sa buhay. Hinggil kay Rudy Francisco, kami ang gumagarantiya na siya'y isang abugado at artistang binatang-binata. Nguni't salihan naman ang ginagawa ni Rudy. Tunawing may magtatanong sa kanya, kung siya'y binata pa o may pananagutan na, ang sinasabi niya'y may pananagutan na siya, saka niya ngingitian ang nagtatanong sa kanya. Iya'y pagbibili-

ro lamang ni Rudy.

ISANG magandang katotohanan pa ang mawiwika natin kay Rudy Francisco. Maaaring hinalain nating si Rudy ay marami ng salapi ngayon. Maaari nating sabihin iyan, sapagka't bukod sa siya'y isang taong titulado, siya'y isa pa ring bituin sa pinilakang tabing. Nguni't magkakamali tayo. Sapagka't sa palagay namin, si Rudy ay hindi magiging mayaman. Para sa kanya, ang salapi ay pabaugo lamang sa buhay ng isang tao. Halimbawa, sa kanya, higit ang kahalagahan ng pagtulong kaysa sa salapi. Kahi't walang ibabayad, ang isang kliyente ay kanyang ipinagtatanggol. Hindi niya inaalagata kung masusulit ang pagod niya sa pamamagitan ng salaping ibabayad sa kanya ng kanyang ipagtatanggol. Iya'y prinsipyo sa buhay ng isang taong kahanga-hanga.

SA PAGIGING asiwang lagi sa kanyang dalawang propesyon, paano mapag-uukulan ng panahon ni Rudy ang tungkol sa suliranin ng kanyang puso? Iyan kaipala ang dahilan kung bakit hanggang

ngayon, siya'y isa pa ring binatang may layang humanap ng babaing inaakala niyang karapat-dapat mag-ingat ng kanyang pangalan at karangalan.

Kung sa bagay, natitiyak na rin naming isa kayo sa mga nakabatid na si Rudy ay naghahain ng pag-ibig kay Gloria Romero. Kung totoo, o hindi ang balitang iyan, siyang hindi namin masasabi. Ang kalahati ay maaaring totoo, at ang natitira pang kalahati ay maaaring hindi. Sa ibang kahulugan, ang hula ninyo, o ang paniwala ninyo, ay kasing-husay na rin ng sa amin.

Nguni't isang bagay ang aming titiyakin: nakaharap sa walang kahulip na kaligayahan ang siyamang babaing magiging kabiyak ng puso ni Rudy Francisco. Nasa kanya na yata ang lahat pang katangiang maaaring hanarin ng isang babae sa isang lalaking nanaing niyang maging katatag ng buhay: mabait, maginoo, walang bisyo, mapatagan, mabini, titulado, bantog na artista, mapagkawanggawa sa kapuwa, mahabag sa mahihirap, kaibigan ng lahat, mabuting makisama, at... naku, siguradong walang katapusan ito, kung isasalaysay namin ang lahat ng katangian ni Rudy Francisco. Ang lahat ng kanyang mga katangian ay sa ganitong paraan na lamang namin sasabihin: siya'y isang mabuting Kristiyano!

—WAKAS—

ABANDONADO

(Buhat sa pahina 42)

—amuki naman ni Flora.

Pagkatapos kumain, si Virgilio ay hindi na nagpahinga. Nagpaalam siya sa kanyang mga kapatid, idinahilang titingnan niya ang lampang infaalok sa kanya ng isang may bukid upang bungkalin. Wala siyang binanggit na anumang tungkol sa nangyaring paglikita ni Ben, at sa mga bagay na kanilang pinagkayarian.

Ang pag-uwi ni Virgilio at ang hindi pagkakatanggap sa kanya sa pagsusundalo, ay nakapagpati-waag sa kalooban ni Flora. Anuman ngayon ang mangyari ay hindi na siya lubhang mag-aalala pagka't magkakasama na silang magkapatid.

Patuloy ang matuling takbo ng mga araw. Bawa't sandaling magdaan ay nakakatumbas ng isang butil na ginto sa ganang kay Virgilio, na walang sinasayang na araw sa paghahanda ng bukid na ipinagkatiwala sa kanya ni Ben.

—Kung may panahon naman si Ben, siya'y lihim ding tumutulong kay Virgilio sa paghahanda na lupa, upang huwag gahulin, sa hi-

Abril 11, 1956 BULAKLAK 95

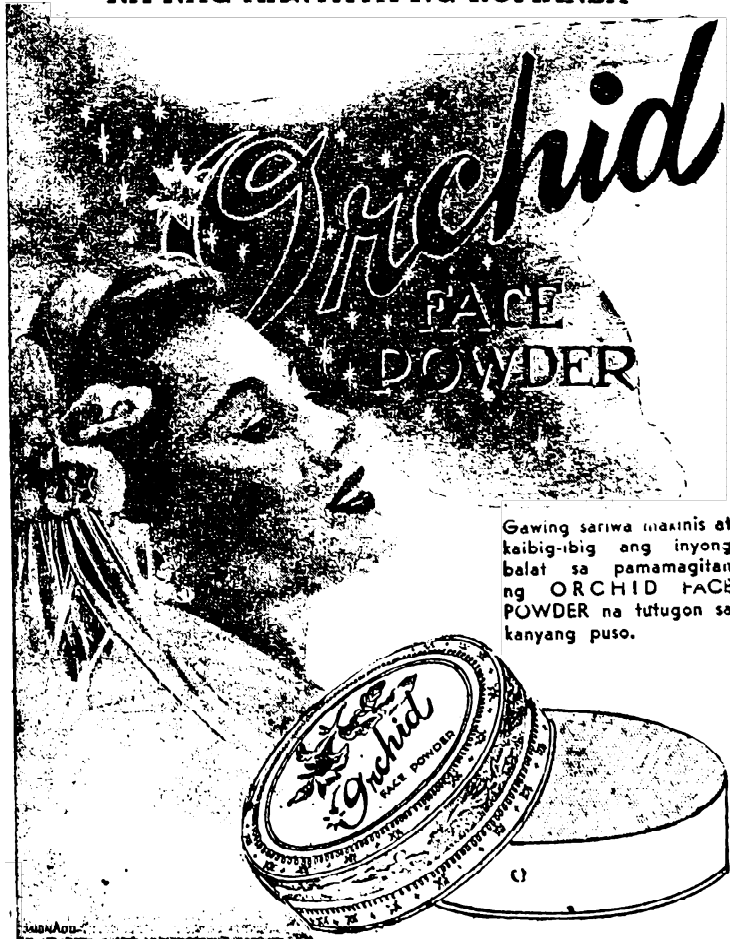
naharap na taniman.

Si Flora, na kadalasa'y siyang naghahatid ng pagkain kay Virgilio, upang ito'y huwag nang maabala sa gawain, ay wala pa ring kama-layan sa pagiging magkasama ng kanyang kapatid at ni Ben. Nasisi-yahan na siya sa kasalukuyang takbo ng kanilang pamumuhay. Hindi na sila ganong nagdada-hop ngayon, pagka't madalas na siyang binibigyan ni Virgilio ng kailangang gugulin sa bahay, kahit na hindi siya dumaraing sa kapatid. Kung usisain naman niya si Virgilio, tungkol sa pinagkukuan ng kuwintang inuuwi nito, walang laging isinasagot ang kanyang kapatid, kundi inutang daw sa kanyang kasama o pinagbibilhan kaya ng kanyang mga pananim na gulay.

Ang mga dating utang nila ay unti-unti nang nabayaran ni Flora, at naipagpatuloy na rin nila ang pagbabayad ng kaukulang hulog sa Banko.

Lalo pang nalugod si Flora, nang sabihin sa kanya ni aling Clara, (Sundan sa pahina 102)

KABIG-IBIG, KAHALIHALINANG KUTIS NA NAG-AANYAYA NG ROMANSA

Gawing sariwa maxinis at kaibig-ibig ang inyong balat sa pamamagitan ng ORCHID FACE POWDER na tutugon sa kanyang puso.

Mabibili sa lahat ng basar at tindahan.

ABANDONADO

(Buhat sa pahina 95)
 nang minsan siyang maghatid ng labada, na ang salaping inutang niya na ginugol sa pagkamatay ng kanilang ina, ay kusang-loob nang inicabuloy sa kanya ng buhiling ginang. Wala siyang kamalay-malay na nabayaran na rin ni Ben ang salaping yaon, ayon sa lihim na pakikipagkasundo nito kay a-ling Clara.

Binabalak na sana ni Flora, na tigilan ang kanyang paglalabada, yamang maluwa namang nakauw-atang si Virgilio sa kasama nito, at upang maiukol ang kanyang panahon sa kanyang mga kapatid at sa ibang gawaing-bahay; nguni't dahil sa kagandahang-loob ni a-ling Clara, ang kanyang balak na pagtigil ay hindi niya nagawa.

Sa kabila ng lahat ang bahag-ayang kaluwagan sa buhay na nalalaspag ngayon ng magkakapatid ay naipagpapasalamat ni Flora sa kabutihan ng bagong kasama ni Virgilio, na hindi niya nalalamang yao'y si Ben.

At minsang magbisita si Ben ka-na Flora, hindi kinukusa ay nauwi-

ang kanilang pag-uusap sa lupang sinasaka ni Virgilio, sa baharap din sa pagkakatagong yaon.

—Talaga namang napakabuti ang bagong kasama ngayon ni Virgilio, —papunag wika ni Flora, subalit ang hindi niya napansin, ay ang lihim na pagsusuyapan nina Virgilio at Ben. —Pitirang makatagpo ang isang magbubukad ng gayong kasama.

—E, sino ba iyong bagong kasa-ma ngayon ni Virgilio? —tanong ni Ben, na tila sinusubok niya, kung may higing na si Flora, tungkol sa kanilang dalawa ni Virgilio.

—Aba, e, ewan ko ba diyan kay Virgilio, —palagay ang loob na sa-got ni Flora, —hangga ngayon e hindi ko pa rin nakakausap o nakakaharap kung sino iyon.

—Hindi ninyo siya makikilala kung sabihin ko man sa inyo, —a-gaw naman ni Virgilio. —Hindi si-ya taganto sa atin. Kung kailan lamang niya nabili ang lupang i-pinasasaka sa akin e, —patapos na wika nito at saka lihim na namang tumingin kay Ben, na nangiti na-man ng bahagya.

—Madalas ko ngang niyayaya i-tong si Virgilio, na sadyain na-ming minsan ang kanyang kasa-ma upang pasalamatat o hatdan kaya ng kaunting bunga ng halam-an, nguni't ayaw naman akong samahan nito e, —paliwanag ni Flora.

—Papano naman ang gagawin ko, ate, —wika ni Virgilio, —alam mo namang abalang-abala ako sa bukid.

—Siyanga naman, Flora, —may himig pagpapatibay na wika ni Ben, pagka't nag-alala din siya, na baka mapilit nito si Virgilio sa tangkang pagdalaw sa kasama ng kanyang kapatid, —pasasaan ba't di magkikita rin kayo ng kanyang kasama.

Natapos ang kanilang paguusap,

na ni bahid ng paghinhinala ay hindi nagkaroon si Flora, hinggil sa lihim nina Ben at Virgilio.

Sa ganang kay Virgilio, kung tumatanggap man siya ng tulong kay Ben, ay hindi niya iniicasa, na pag-ibig ng kanyang kapatid ang kanyang itutumbas duon. Siya man ay hindi rin nakatitiyak kung may pagmamahal si Flora kay Ben. Bu-ong-duo sa kanyang pasiya, na su-sulitan niyang lahat kay Ben ang nauutang niya dito, pagsapit ng tag-ami.

—oOo—

Samantala...

Si Ponso na walang kamalay-malay sa pagkamatay ng kanyang asawa at sa mga bagay na nang-yayari sa kanyang mga anak, ay walang tigil sa paghahanap ng ba-gong mapapasukan, na tila naman kusang nagmamaramot sa kanya. Halos nadulugan na niyang lahat ang mga pagawaan at ibang ba-hay-kalakal, nguni't lagi siyang na-bibigo.

Ang mga pagsasakit at pagtitiya-ga ni Ponso, ay wala siyang ta-ninging pinag-uukulan kundi si Ani-ta. Simula nang mawalan siya ng trabaho, ay nagsimula na rin ang hindi nila pagkakasundo ni Anita. Kung dumarating siya sa bahay buhat sa paghahanap ng mapapa-sukan, napupuna niya ang pag-iwas ni Anita, sa pakikipag-usap sa kanya. At kung siya naman ang unang kumausap sa babae, pa-ngil siyang sinasagot nito... Wala na siyang nalalaspag na mabu-ting pakikitungo sa kanya ng ba-baing pinag-uukulan niya ng lahat, at siya ring sanhi ng mga kapait-ang dinaranas niya ngayon at ni-laspag ng kanyang pamilya.

Subalit ang puso ni Ponso ay pi-nalalaki pa rin ng maling panini-wala at pagmamahal kay Anita. Sa kabila ng sama na ipinakikita ngayon sa kanya ng babaing ito, ay nagtititis pa rin siya at umaasa na muling manunumbalik sa kanila ang dating tamis ng kanilang pag-sasama. Si Ponso'y walang hum-pay sa paghanap ng bagong, ma-papasukan. Alam niyang sa ga-yong paraan lamang maaring mag-init na muli, ang nanlalamig na pagtingin sa kanya ni Anita.

Sa kabilang dako, ang mga pag-wawalang-bahala at masamang pagpapalagay na ipinakikita ni Anita kay Ponso, ay sadyang ki-nukusa lamang nito. Inaakala niya, na sa gayong paraan ay maaring abutin na ng panghinhinawa ang la-laki, at siya'y tuluyan nang lala-yuan nito, na siya niyang ninanda. Ngayong wala nang hanap-buhay si Ponso ay wala na rin itong ha-laga kay Anita.

Nagkukunwari si Anita, na ang

kanyang ipinagkakagayon ay ang madalas na kawalan niya ng sala-ping mapupuhunan sa paglalaro, subalit lihim pa rin kay Ponso, si Anita'y hindi nawawalan o kinu-kulang ng salaping isusugal, pag-ka't ito'y lihim na tinutustusan ni Pete.

Hinihintay ni Anita na siya'y i-wanap na ni Ponso, upang siya nama'y mapanibulos na ng paki-kisama sa kanyang bagong kala-guyo, na bukod sa masalapi ay ba-ta pa at makaisig. Alam niyang may asawa rin si Pete, nguni't ang gayon ay hindi nagiging sagabal kay Anita, pagka't siya'y hirali nang makisama sa gayong uri ng mga lalaki.

—Bakit hinihintay mo pang siya ang lumayas? Bakit hindi mo siya iwanan? —nawika ni Pete, kay A-nita.

—Bayaan mo at hindi na tatagal ang ulol na iyon, —pagdadahilang sabi ni Anita. —Mabuti nang siya ang kusang umalis... sa gayong e-wala na tayong aalalahanin.

—E, ano naman ang ikatatokot mo? —usisa ni Pete.

—E, ano ang malay mo? Maa-aring paghigantihan tayo, kung si-ya'y iwan ko, —giit na paliwanag pa rin ni Anita.

—Owww, papano pang maghihi-ganti iyon? —wika ni Pete, na tila hindi nababalino sa anumang mangyayari. —Lalaki rin naman ako e.

—Ang isang taong nagugulo ang isip ay maraming paraan ng paghiganting itagagawa, darling, —tutol ni Anita. —Katulad mo ba-limbawa, may asawa ka... kung sa kalaunan, e matuklasan niya ang asawa mo at isiwalat duon ang ating lihim, di walang ibang mapipinsala kundi tayo; mapipilitan kang humiwalay sa akin. Kung sa bagay, hindi ako natatakot kung malaman man ng asawa mo ang nangyayari sa atin... Maaasahan mong hindi ako lalayo sa iyo, pag-ka't minamahal kita... ikaw ang aking inalala.

Nakuro ni Pete ang maliwanag na pagmamatuwid ni Anita. Lalong natiwasay ang kanyang kalooban at nagtibay ang kanyang panini-wala kay Anita, dahil sa huling sinabi nito.

Bagama't ibig ni Pete na masabi-li niya si Anita, napahinuhod na rin siyang maghintay ng pagkaka-taon, na si Ponso ang magkusang lumayo sa babae. Siya man ay un-ti-unti na ring nalalason ng pakun-wareng pagmamahal ni Anita. Hindi niya akalaing mabubuhos ang kanyang loob sa babalag ito, na nuong una ay binabalak niyang paglaruan lamang.

—ITUTULOY—

DORY'S

BEAUTY PARLOR

1048 Rizal Avenue
 (infront of Scala Theater)
 TEL. 97 — Call 4042

DORY ACUNA
 Proprietress

SPECIAL PRICES

POODLE CUT	P2.00
COLD WAVE	5.00
MAKE-UP	5.00
SPIRAL	5.00
MANICURE	1.50
TRIM & SET	1.50
SHAMPOO & SET	1.50

SUPURB ANG
Albera!

KATIALIS
 ang pinakamabisang
 panlaban sa **ULSERA.**

IPINAGBIBILI SA MGA BOTIKA
 O SA LABORATORYO LOCRE.
 HALAGA: MALIIT NA SISIDLAN
 P0.65, KATAMTAMANG LAKI
 P1.65, MALAKI P2.90

Laboratory Locre

16 SAN LAZARO, MANILA, TEL. 3-74-42

FORMULA: MENTHOL 0.005G, SALICYLIC ACID 1.50GM, RESORCINOL 3.00GM, ZINC OXIDE 3.00GM, PRECIPITATED SULPHUR 3.00GM, BENZOINATED LARD 30.00GM, OIL OF BERGAMOT 1.00G